



Lakanan veto sujuu kuin tanssi, kun Eero Levola ja Auli Härkälä pistävät toimeksi.

Henkilöstömitoituksessa lasketaan, kuinka monta hoitajaa on yhtä ikäihmistä kohden sosiaali- ja terveydenhuollon yksikössä.

Laatusuosituksessa hyvän ikääntymisen turvaamiseksi ja palvelujen parantamiseksi 2017–2019 henkilöstön vähimmäismäärä ympärivuorokautisessa hoidossa on tehostetussa palveluasumisessa 0,50 hoitotyöntekijää asiakasta kohden. Lakiluonnoksessa mitoitusta on nousemassa 0,7:ään siirtymäajan jälkeen viimeistään vuonna 2023.

Oma- ja valvontasuunnitelma on asiakirja, johon kirjataan kaikki keskeiset toimenpiteet, joilla palvelujen tuottajat itse valvovat toimintayksikköjään, henkilökunnan toimintaa sekä tuottamiensa palvelujen laatua.

Hyvä hoito vaihtelee vielä liian paljon

– Jos oma- ja valvontasuunnitelma toteutuisi joka paikassa, meillä ei pitäisi olla mitään hätää, sanoo Auli Härkälä.

Kuinka moni hoitaja sanoisi, että hoitopaikka, jossa on hyvän hoidon suunnitelmia yhtä monta kuin hoidettavia, on käytännössä mahdoton? Tai siitä, jos kodin tunnun

lisääminen hoitolaitoksessa edellyttäisi, että hoitajat unohtaisivat olevansa hoitajia, muuttuisivat rinnalla kuljijoiksi ja pukeutuisivat työpaikalla kukin omin vaatteisiinsa?

Auli Härkälällä on 27 vuoden kokemus ikääntyvien hoitamisesta muistisairaiden hoitokoti Tupahoivassa Sastamalassa Pirkanmaalla.

– Kyllä! Hoitopaikka voi olla siellä asuville oikeasti koti, mutta se edellyttää tiettyjä asioita, hän sanoo.

Päivä kulkee asukkaiden ehdoilla

Härkälän työpäivä hoitajana kulkee vuorolistan mukaan aamuseitsemästä iltapäiväkolmeen tai kymmenestä iltakuuteen.

Aamu alkaa asukkaiden lempeästä herättelystä ja jatkuu aamun yhdessäolon jälkeen ruokailussa avustamisessa, ulkoilussa, saunomisessa, laulamissa, punnituksessa ja verenpaineen ja -verensokerin mittauksessa.

Kaikessa tekemisessä ollaan herkästi kuulolla, mikä asuk-

kaasta tuntuu hyvältä - nyt ja tässä.

– Jos joku haluaa loikoilla aamulla sängyssä vielä hetken, se sopii ja hoitaja tekee sillä välin muuta.

Jos lehdenluku tai yhteislaulu ei innosta joukkoa jonain päivänä, hoitaja keksii lennotta jotain muuta.

Välillä hassutellaan, tanssitaan, halataan tai vedetään lakanapyykkiä.

16 paikkainen talo pyörii 9 lähihoitajan, sairaanhoitajan, emännän, kodinhoitajan ja muutaman sijaisen voimin.

Hoitokodin johtajana toimii yllätys yllätys, Auli Härkälä, ja vaihto johtajasta hoitajaksi sopii hänelle hyvin.

Mitä hyvä hoito on?

Ikääntyvien hoidosta 56-vuotiaalla Auli Härkälällä on omat kantansa.

Viime vuoden karmivien uutisten jälkeen suunta näyttää jo paremmalta. Asiat on nostettu esille.

– Se miten tästä edetään, ratkaisee tulevaisuuden suunnan. Osa ajattelee ratkaisun löy-

tyvän hoitajamitoituksesta. Sastamalalainen ei usko siihen.

Mitä laadukas hoito sitten on?

– Jokaisen hoitopaikan on linjattava se yhdessä.

Oma- ja valvontasuunnitelmaan kirjattujen talon omien arvojen pitää myös toteutua.

Oma- ja valvontasuunnitelma on Härkälän mukaan kuin hoitajan Raamattu tänä päivänä.

– Se ei ole hyllyyn pölyttymään tarkoitettu opus, jonka johtaja päivittää kuin pakkopullana.

Jos oma- ja valvontasuunnitelma toimisi joka paikassa arjen työvälineenä, meillä ei pitäisi olla Härkälän mukaan mitään hätää.

Mitä Auli Härkälä toivoo omalta vanhuudeltaan?

– Haluaisin olla subjekti omassa elämässäni loppuun asti, mutta vähän pelottaa toteutuuko se.

Se vaatii hoitajilta sen kysymistä ja huomioimista, mitä Auli haluaa ja luopumista ajatuksesta, että hoitaja määrää.

Teksti ja kuvat: Anne Hievanen



– Paljon on sitä, että kaikkia hoidetaan samalla tavalla. Ei se niin mene. Eevalla on ihan eri hoito kuin Liisalla, sanoo Auli Härkälä.